

[Waldorff]

bart i fuld overensstemmelse med forliget at stemme for, at der nu overhovedet ikke skal udskrives grundskyld af produktionsjord i de næste tre år. Jeg synes, det bliver en mere og mere ejendommelig måde, socialdemokratiet indgår aftaler med disse partier på.

I det, som skatteminister Mogens Lykkes-toft har kaldt en samlet løsning af fradragsretten for ejendomsskatter, indgår som en modydelse til de borgerlige partier en nedsættelse af grundskylden, og så viser det sig, at C'Derne får lov til at løbe fra alt det, som der var en smule perspektiv i, hvorefter man indkalder SF til forhandling og får dem til at skrive under på, at de vil hjælpe det igen-nem.

Jeg kan kun forstå de bemærkninger, der kom fra SF om selvbestemmelse for amtskommunerne til at udskrive grundskyld så-dan, at det faktisk er et forlig også fra SFs side. SF har i hvert fald ikke vendt sig imod vores tidligere forsøg. Jeg mener tværtimod, at SF tidligere har været interesseret i at få hævet den amtskommunale grundskyld til de 20 promille. Det var ganske vist loftet, men alle vidste, at derved blev i realiteten den amtskommunale grundskyldpromille hævet til de 20 – medens SF nu bruger det her med selvbestemmelsen som et lidt dårligt påskud til at kunne få lov til at afvise et ændringsforslag til et forslag, som man i øvrigt har – må jeg da forstå – aftalt med regeringen at man i hvert tilfælde ville beskytte imod ændringsforslagene. Det synes jeg nok kunne trænge til et par bemærkninger.

Selve forslaget er vi klart imod; for som det også blev sagt ved førstebehandlingen, er det endnu et skridt i retning af den stadige udhuling af grundskylden. Det ligger i forlængelse af tidligere borgerlige bestræbelser på at nedsætte grundskylden, og det er i virkeligheden det, som afdøde Per Hækkerup kaldte »godsejerpolitik«, indtil det var socialdemokratiet selv, der gjorde det, ganske vist.

Det er blevet nævnt fra skatteministerens side, at nedsættelsen til de 10 promille skal ses i sammenhæng med ophævelsen af fradragsretten, og det er selvfølgelig også i hvert tilfælde delvis rigtigt. Men der mangler bare den afgørende pointe, at man samtidig går over til en kontantvurdering, og det betyder, at det sker på et beregningsgrundlag, som er 35 pct. lavere. Selv i betragtning af, at man

fjerner fradragsretten for ejendomsskatterne, er der tale om en klar lempelse af den samlede grundskyld.

Det er også direkte vildledende, når det siges fra de konservative som et kritikpunkt, at man opretholder et uændret provenu ved nedsættelsen først til 13 og siden 10 promille. Der er tale om et uændret provenu i kroner og øre, og det betyder på dansk, at den andel, som grundskylden udgør af den samlede skattebyrde, er dalende.

Det er en væsentlig kritik imod dette forslag, og det er selvfølgelig en af baggrundene for, at vi afviser det, også fordi enhver kan sige sig selv, at det efter gennemførelsen af dette her aldrig nogen sinde vil være muligt igen at få hævet grundskyldpromillen til de 20 promille, som den var. Det kan man lige så godt se i øjnene.

Hvad angår den sammenhæng, der er imellem lovforslag nr. L 205 og de andre forslag, som indgår i denne forligsaftale eller skattepakke, eller hvad vi skal kalde det, var vi indstillet på ud over at stemme imod dette her også at stemme imod fradragsretten for ejendomsskatter, hvis det fik den konsekvens, at den samlede skattepakke faldt på gulvet, naturligvis ud fra den forudsætning, at vi under udvalgsarbejdet ville nå frem til den konklusion, at pakkens samlede virkning var asocial, var forkert. Det blev under udvalgsarbejdet bekræftet, at det var det faktisk: der er tale om en ganske betydelig overførsel til erhvervslivet i størrelsesordenen mellem 500 og 1.200 mill. kr. som følge af denne pakke.

Der er ganske vist også tale om, at man stiller lejerne bedre – lejerne får med dette her vel noget i størrelsesordenen 400 mill. kr. – medens de, de betaler det hele, er parcelhusejerne. Det anser vi ikke for nogen særlig social virkning af en samlet skattepakke, og vi lader os ikke forlede af, at man som en konsekvens af en ligestilling på ét område af ejere og lejere benytter den samme lejlighed til at lempe formueskattereglerne, som det netop er accepteret med lovforslag nr. L 223, som vi lige har behandlet.

Det, man selvfølgelig så må vurdere, er, om vi faktisk kunne have forhindret den pakke i at gå igennem. Det kunne vi ikke. Dels var det ret tidligt klart, at regeringen ikke ville opgive sine indrømmelser til de borgerlige forligspartier, bl.a. i form af er-